

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Historia Eivsdem Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

CONCILIUM
LATERANENSE IV.
 GENERALE,
 SVB INNOCENTIO III.
 SVMMO PONTIFICE.

ANNO
 CHRISTI
 1215.

HISTORIA EIVSDEM CONCILII.

Vvilielmus Tyrensis de bello sacro libro 1. cap. 14. & sequentibus. Vvilielmus Malmesburius de rebus Anglicis libro 4. cap. 1. & alii.

VRBANVS secundus pontifex in Claramontano satis frequenti Concilio graui oratione valde conquestus est Hierosolymitanam regionem, in qua Christus Dominus sanguinem vitamque nostra causa profudit, ceteraque sancta illa loca eiusdem Redemptoris nostri consecrata memoria, magno cum Christiani nominis dedecore in Saracenorum manus peruenisse. Quare Christianae reipublicae reges, principes, ceterosque Christianos adhortatus est, ut coniunctis viribus sanctam illam prouinciam ex hostium manibus eriperent, & quamprimum ad sacrum bellum se accingerent. Ita haec pontificis oratio illorum animos incendit, ut pene dicto citius militum undique ad trecenta millia sub diuersorum principum ductu coacta sint: ac militari amictu Cruce insignito, ut sese ostenderent pro Christo Domino bellum gerere, Antiochiam primum, mox finitimas regiones, postremo Hierosolymam ipsam, ut permagno labore, ita ingenti gloria sint adepti: creato itidem in Hierosolymitana vrbe & ditione rege Gottifredo strenuissimo du-

ANNO
CHRISTI
1215.

ce omnium qui aderant principum consensu. Regnatum est Hierosolymis nonaginta circiter annos: ac per id tempus summi Romani pontifices officio suo ac muneri in eo regno tuendo, ac Saracenis procul arcendis, non defuere. Verumtamen effici non potuit quo minus, Guidone rege capto, Urbano tertio pontifice Hierosolyma a Saracenis occuparetur. Cui pontifici cum Gregorius octauus successisset, is impiger reges, principes, populosque Christianos omnes excitat cum literis, tum legatis, atque ad Hierosolymam recuperandam Urget. Idem praestiterunt qui post eum pontifices fuerunt: sed per multa acciderunt quae sacro huic bello impedimentum attulere. Innocentius tertius, vir doctrina & moribus insignis, ubi pontificatum inuit, Hierosolymae recuperationi animum adiecit. Et vero in magnam spem venit, fore ut voti compos fieret, cum suo tempore Latini aliqui principes, expugnata Constantinopoli, Graeciam ipsam suo imperio subiecissent, & Balduinus Flandriae comes Constantinopolitanus imperator esset electus: idemque curam adhibuit, ut Graeci diuturno schismate ab ecclesia catholica seiuncti, ad Romanae ecclesiae obedientiam reuerterentur. Quamobrem pontifex, & literis & legatis missis, omnes ad sacrum hoc bellum cohortatus est. Cumque magnopere optaret Innocentius tum Hierosolymitanæ urbis recuperationem, tum vniuersæ ecclesiae reformationem, sanctorum patrum vestigia secutus, generale indixit Concilium: in quo & deprauati mores corrigerentur, & hæretici damnarentur, & principes ac populi ad sacram hanc expeditionem adducerentur. Scripsit igitur omnibus patriarchis & episcopis biennio ante Concilii celebrationem, ut ad illud accederent. Scripsit quoque imperatori & regibus, ut ipsi quoque oratores ad Synodum destinarent. Cogitur itaque Romæ in Lateranensi ecclesia satis magnum Concilium: de quo abbas Vrspergensis, qui eo tempore floruit, hæc habet: Anno ab incarnatione Verbi 1215. celebrata est sancta vniuersalis Synodus Romæ in ecclesia Saluatoris, quæ Constantiniana vocatur, mense Nouembri, presidente domino Innocentio papa tertio: pontificatus eius anno 18. In qua fuerunt episcopi 412. Inter quos extiterunt de præcipuis patriarchis duo, videlicet Constantinopolitanus, & Hierosolymitanus; Antiochenus autem graui languore detentus venire non potuit, sed misit pro se vicarium Antberadensem episcopum. Alexandrinus vero, sub Saracenorum dominio constitutus, fecit quod potuit, mittens pro se diaconum suum Germanum. Primates autem & metropolitani 71. Ceterum abbates & priores ultra octingentos, archiepiscopo-

Rogerus
annaliū An-
glicarū par-
te postero-
ri, & Vvilliel-
mus Neu-
brigētis lib.
3. cap. 20.

Abbas Vr-
spergēsis in
chronico.

Vincentius
Beloluacē-
sis, l. 29. hi-
storia cap.
61. & 91. &
alii.

Innocētius
in epistola
indictionis
Concilii.

rum vero, & episcoporum, abbatum, & priorum, & capitulorum absentium procuratorum non fuit certus numerus comprehensus. Legatorum vero regis Siciliae in Romanorum imperatorem electi, imperatoris Constantinopolitani, regis Francia, regis Anglia, regis Hungaria, regis Hierosolymitani, regis Cypri, regis Aragonia, nec non & aliorum principum, & magnatum, ciuitatum, aliorumque locorum ingens fuit multitudo. Haec Vrspergensis. In quo Concilio primum explicata est catholica fides contra varios haereticorum errores. Damnatus liber Ioachim abbatis in Petrum Lombardum de unitate sanctissimae Trinitatis. Damnatum quoque dogma peruersum impii Almarici, de quo susius Vincentius Bellouacensis. Multa de haereticis coercendis, ac puniendis, ac de Graecis, qui ad catholicam fidem reuerterant, statuuntur. Item pleraque alia catholicae ecclesiae valde utilia, quae omnia capitibus septuaginta distincta sunt, ac in Gregorii noni decretalium collectione continentur. Postremo, pro recuperatione terrae sanctae multae indulgentiae & priuilegia concessa sunt ad sacrum illud bellum euntibus. Ad subsidium bello conferendum omnes est cohortatus. Atque ipse una cum cardinalibus, ceterisque praelatis, non exiguam vim pecuniae collaturum se esse promisit. Tum excommunicat quoscumque qui arma, naues, aut auxilia quaeuis Saracenis suppeditant. Praecipit demum ut pax in Christiano orbe toto, saltem per quadriennium, conseruetur.

Vincentius
lib. 30. cap.
64.

Lib. 29. cap.
107.

EPISTOLAE INNOCENTII PAPAE III.

Vniuersis Christi fidelibus per Moguntinam prouinciam constitutis.

QVIA maior nunc instat necessitas, quam vnquam intiterit, ut terrae sanctae necessitatibus succurratur, & de succursu speratur maior quam vnquam prouenerit utilitas prouentura, ecce, resumpto clamore, clamamus ad vos, & pro illo clamamus, qui moriendo voce magna clamauit in cruce, factus obediens Deo Patri usque ad mortem crucis, clamans, ut nos ab aeternae mortis eriperet cruciati. Qui clamat etiam per se ipsum, & dicit: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me: ac si diceret manifestius: Qui vult

Matth. 27.
Marc. 15.

Matth. 16.
Luc. 9.